

نخستین نشست خبری و پرسش و پاسخ معاون وزیر بازرگانی

افت وزن و انبارداری امروز هر کیلو آرد برای دولت ۴۰۵ تومان تمام می‌شود؛ یعنی، یک کیسه آرد به قیمت تمام‌شده ۲۰ هزار

و ۳۰۰ تومان به نانوای سنتی به قیمت یک کیسه ۳۰۰ تومان فروخته می‌شود. اما از آن جا که آرد یارانه‌ای تنها ۵ درصد فاکتور تعیین قیمت نان است و ۹۵ درصد آن به هزینه کارگر، کرایه حمل، خمیر مایه، بیمه، آب و برق، گاز، گازوئیل و... مربوط است متأسفانه بازی **بازنده-بازنده** موجب می‌شود تا دولت از این کار نتیجه‌گیری مطلوب نکند، مردم مصرف‌کننده از دریافت نان بی‌کیفیت، جوش شیرین‌دار و ناسالم ناراضی باشند به ویژه این که اکثراً در زمان دلخواه امکان خرید نان تازه را ندارند. نانوایان (لشکر ۲۰۰ هزار نفری) نیز به علت نظارت‌ها، انتقاد مشتریان و نفع نبردن، ناراضی هستند.

دکتر علیخانی در این نشست صمیمانه که دهمین نشست از سری نشست‌های معاونین وزارت بازرگانی با اصحاب رسانه بود قلم‌زنان این عرصه را به کمک طلبید تا مسوولان و تصمیم‌سازان کشور را نسبت به امتیازات کشورمان برای تبدیل به **«هاب گندم منطقه»** و ایجاد اشتغال و کارآفرینی و افزودن به ثروت و سرمایه‌های ملی آگاه کنند و همزمان مردم را به مشارکت در پیشگیری از ضایعات نان، نخردن نان غیربهداشتی و دارای جوش شیرین و مصرف بهینه آن تشویق و ترغیب نمایند.

در این جلسه خبرنگاران به واردات ۴ میلیون تن گندم در سال جاری و آمارهای متفاوت در این زمینه پرداختند که متأسفانه به دلیل کم‌تجربگی و جوان بودن برخی از این همکاران سوالات پراکنده و بدون منبع موثق آنان زمان را برای طرح سوالات تخصصی محدود می‌کرد.

معاون وزیر در این زمینه با توجه به پیش‌بینی مسوولان کشور قبل از برداشت و احتمال بروز خشکسالی (که بحمدالله در سال زراعی جاری و دور از انتظار کارشناسان به رقم حدود ۱۱ میلیون تن تولید دست‌یافتیم) گفت دولت رقمی بیشتر از این را برای واردات مصوب کرده بود و بلافاصله پس از آمار افزایش تولید در حد توان جلوی واردات گرفته شد.

بحث ضرورت اعمال یک نرخ برای فروش آرد نیز سوال همکار دیگر رسانه‌ای بود که با توجه به عدم امکان وارد کردن شوک به بازار و قیمت تعاونی با متوسط برای حدود ۵۶۰۰۰ نانوا، روال افزودن به نانواهای صنعتی و حجیم ارائه شد.

روزی روزگاری، کسی را یارای دیدن تکه نانی بر سر راه نبود. ضایع کردن و اسراف نان گناهی نابخشودنی به حساب می‌آمد، سوگندها «به این برکت» بود و ضایعات نان (حداقل از مرحله آرد تا نان) تقریباً صفر بود. اما امروزه به ویژه هنگامی که در صف می‌ایستیم، حتی کسی که یک قرص نان لازم دارد با هدف جبران معطلی و با توجه به ارزانی آن ۳ تا ۵ یا ۱۰ قرص نان درخواست می‌کند. ارزان هم هست. آن قدر ارزان که در هیچ سوپر مارکتی هیچ کالایی به ارزانی آن یافت نمی‌شود. اکثر نان‌ها با جوش شیرین پخت می‌شود و معمولاً الباقی (بیش از یک یا ۲ قرص نان) به سرعت خشک و غیرقابل مصرف می‌شود. اما چه باک که نان خشکی‌ها آماده‌اند. گندمی را که هر کیلو حدود ۳۳۰ تومان خریداری و به قیمت ۴۰۵ تومان یک کیلو آرد تولید کرده است، اینک از قرار هر کیلو ۷/۵ تومان به نانوا تحویل می‌شود تا هر قرص نان (لواش) ۳۰ تومان عرضه شود.

چرا ۱۰ تا؟ چون در صف ایستاده‌ایم؟ چون ارزان است؟ چون با آن سبد و ظروف پلاستیکی می‌دهند؟

دکتر علیخانی، متولی گندم، آرد و نان کشور می‌پرسد آیا می‌شود نهضتی یا روزی ملی اعلام شود تا حداقل یک روز در سال هر ایرانی فقط یک قرص نان کمتر خرید کند.

آیا ممکن است فقط یک درصد از ضایعات نان را با درست خرید کردن، بهینه مصرف کردن و ملی فکر کردن کم کنیم؟ در آن صورت ۴۴ میلیارد تومان به ثروت ملی کشور افزوده می‌شود.

مدیر بزرگ‌ترین زیرمجموعه وزارت بازرگانی تنها متولی امور بابرکت‌ترین نعمت خداوندی، که صبح و ظهر و شب بر سر سفره ۷۰ میلیون ایرانی حضور دارد، با نگاهی به بازارهای جهانی، امکانات تولید و نوسانات آن در ایران، استراتژیک بودن گندم، نیاز کشورهای منطقه (اعم از تولیدکننده یا مصرف‌کننده)، فعالیت ۵۶ هزار نانوا، ۳۴۳ کارخانه آرد و انتظار ۷۰ میلیون ایرانی که می‌خواهند نان سالم بهداشتی باکیفیت و در عین حال به قیمت مناسب اکتفا کنند، در نخستین نشست (پرسش و پاسخ) خود با خبرنگاران رسانه‌های گروهی از آنها خواست با دیدی وسیع‌تر به امر تغییر در مصرف نان، دوری از مصرف جوش شیرین، ترویج استفاده از نان بهداشتی بپردازند.

رئیس هیات مدیره و مدیر عامل شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران با مروری بر تاریخچه خرید گندم که در سال ۷۷ (۱۱ سال پیش) هر کیلو ۶۰ تومان خریداری می‌شد و امروز به ۳۰۵ تومان برای هر کیلو رسیده است گفت با هزینه‌های حمل و نقل، بسته‌بندی، فرآوری و محاسبه

